

C s e r v é n y J u d i t: Ahhoz akarek hozzászólni,
vajjon helyes-e az, hogy Hamlet a színészkirályt Claudius elé tol-
ja. Én helyesnek tartom, mert ha Hamlet a hagyományos módon Clau-
dius szemébe világít a fáklyával, csak ő bizonyosodik meg arról, 40

hogy a király valóban megdöbbsent-e. Ezzel a mozdulattal azonban egy lépéssel tovább megy a cselekmény, mert ebből a király látja, hogy Hamlet részéről az egész szándékolt játék volt: látod, ezt akartam eléd tárni!

S z i l á g y i Bea elnök: Javaslatom szeretnék az értekezlet elé állni. A Szövetség nem véletlenül tűzte ki ilyen széles formában a Hamlet megvitatását, hanem azért, mert az előadást színházkulturánk fejlődésében - mint Gyárfás elvtárs mondta - nagyon lényeges és fontos állomásnak tartjuk. Ahogy a műsoron is állt, mi szeretnénk az előadást a legapróbb részletekig megvitatni, hogy ezen az alapon saját munkánkat továbbfejlesszük. Sajnos nem sikerült a műsort teljes egészében megvalósítani, mert Ungvári elvtársat a Szinkronból még mindig nem engedték el, pedig kocsit küldtünk érte, Básthi elvtárs közben meggondolta a dolgot, Ex Gobbi elvtársnő pedig beteg lett.

Nem akarom a vita hangulatát, továbbfolytatását szervezeti kérdések felvetésével gyengíteni, javaslok, hogy ~~karisunk~~ tartssuk magunkat továbbra is az eredeti célhoz, amelynek elérése érdekében a Szövetség ezt az ankétot megrendezte és csináljunk még egy megbeszélést.

Dr. Pap/PS

Tudom, hogy nagyon túlterheltek vagyunk mándnyájan, de a kettős szereposztás kérdése, a színész és rendező viszonyának a kérdése, az egyes művészeink alkotó munkájának kérdése egy ilyen nagy horderejű darabbal kapcsolatosan annyira lényeges kérdés, hogy nem sajnáljuk a fáradságot, hogy ezt a kérdést tovább vitassuk.

A Szövetség vezetősége nevében azt az ígéretet teszem, hogy a most elhangzottakról felvett jegyzőkönyvet sokszorosítani fogjuk, szétküldjük a színházaknak, megkérjük, hogy osszák szét s mindenki foglalkozzék a vitával. Azután majd igyekezni fogunk Básti és Ungváry elvtársakat rávenni arra, hogy eljöjjenek, s Major elvtárs után ők is beszéljenek arról, hogy hogyan alkották meg a szerepüket, s úgy folytassuk tovább a vitát, kibővítve mindazzal, amit itt hallottunk s támaszkodva arra, amit itt hallottunk. /Helyeslés,/ Helyesnek találja az értekezlet a javaslatot? /Igen!//

Akkor azt hiszem, joggal és okkal felkérjük Major és Gellért elvtársakat arra, hogy ha majd az egész vita lezajlott ilyen formában, foglalják össze az egészet. /Helyeslés./

L e n g y e l András: Csak egy szót még! Az volna a kérésünk, hogy a vita szakmai előadással bővüljön.

S z i l á g y i Bea: Ezt a kérést tegyük fel Major elvtárs felé.

B a l á z s Samu: Három szakmai előadást kép?

L e n g y e l András: Hogy hányat, azt döntse el a Nemzeti Színház.

S z i l á g y i Bea: A Nemzeti Színház nem tud ígéretet tenni arra, hogy még egy szakmai előadást adjon, főleg a színészek túlterheltsége miatt. Egy már volt. /Ellentmondások./ Megpróbálunk Major elvtárossal valamilyen megoldáson gondolkozni. /Közbeszólások: Szakmai előadás nem volt! - Csak főpróba volt!// Ez a kérés már több-

felől felmerült. Meg fogjuk próbálni Major elvtárssal úgy megoldani a kérdést, hogy még három előadásra 50-50 jegyet biztosítson. A Szövetség akkor kiérttesíti a színházakat, s a következő vitát megelőzőleg megpróbáljuk a három előadást megcsinálni. Jó, Major elvtárs?

T o m p a Sándor: Azt hiszem, ez képtelenség. Igaz, hogy nincs beleszólásom az igazgatóság dolgaiba, de nem tehetünk olyan kijelentéseket és ígéreteket, amelyek száz százalékos munka mellett még százötven százalékos munkát jelentenének a színészeknek. Ez nem oldható meg. Műsorunk, munkaprogrammunk jelenleg az, hogy annyi darabunk s annyi bemutatónk van, hogy maga a közönség sem tudja megnézni a Hamletet. A színház képtelen úgy beosztani, hogy minden darab műsorra kerüljön, minden darabot lásson a közönség. Ennek megoldása tehát szerintem lehetetlen. Ennek a nyélbeütése csak akkor lett volna helyes dolog, ha a színésztársadalom legnagyobb része a Hamletnek mindhárom főpróbáján meg tudott volna jelenni. Viszont abban az időben a többi színházakban is elfoglaltság van, úgyhogy a színészek nem tudnak eljönni. Ha délutánra tüzi ki a színház a Hamlet szakmai bemutatóját, akkor sem tudnak a színészek eljönni. Előbb nem lehet kitüzni, mint délután fél háromra, vagy két órára, s az előadás belenyulna a késő esti órákba; a színészeknek ott kellene hagyniok a ~~xx~~ saját színházukat és elmenni a másik színházba.

Ezt csak hosszú meggondolás után lehet elhatározni, nem pedig olyan ígéretet tenni, amit nem tudunk beváltani. Ószintén merem mondani, a Nemzeti Színházban olyan nagy a munka-elfoglaltság, hogy a program zsufoltsága s a bemutatók zsufoltsága miatt egyelőre nem lehet nyélbeütni ezt a dolgot.

~~xx~~ M a j o r Tamás: Igérni nem tudunk mást, mint azt, hogy esténként néhány bemenetet biztosítunk. /Taps./ De csak korlátolt

számban, mert addig nincs jegyünk, amíg ki van tűzve a darab, pedig kedvezményt sem adunk rá. Bemenetet tudunk adni, mondjuk, nyolctízet esténként. Tehát legyen szerencsénk! Pótszékeket fogunk adni.

S z i l á g y i Bea: Major elvtárs ígéretével éljen mindenki, aki meg akarja nézni a Hamletet.

A következő vitáról idejében fogjuk értesíteni az elvtársakat. Igyekezni fogunk, hogy alaposan felkészülve tudjanak eljönni, s igyekezni fogunk a műsorra tűzött anyagot meg is adni.

G e l l é r t Endre: Javaslatom az, hogy a belépő cédula egyúttal felszólalási jogot is biztosítson az ankétén. /Helyeslés, és derűltség./

S z i l á g y i Bea: Azt hiszem, ezt a javaslatot örömmel elfogadjuk.

Megköszönöm a felszólalók felszólalását s a résztvevők részvételét, s a viszontlátásra bucsuzunk.

.....